

Budgettale Anne V. Kristensen 2. behandling budget 2013

I min tale til 1. behandling lagde jeg vægt på at sikre kræftpatienterne. Trods trange økonomiske kår i regionen lykkedes det os at finde penge til både hospicepladser, palliation, ”krop og kræft” - et træningsprogram for patienter i kemoterapi, fødsler, akutbilen i Skive og et Dansk Stroke Center. Så vidt er vi i Venstre meget tilfredse. Vi er dog ikke helt tilfredse med, at vi ikke kunne komme igennem med vores forslag om at fortsætte behandlingsgarantien uændret. Det er stadig uforståeligt, at vi ikke kan blive enige om at sikre patienternes ret til behandling indenfor 4 uger. Der er intet sparet ved at forlænge ventetiden. Det er altså en forringelse for patienterne uden grund. Region Sjælland har også set lyset og valgt at fortsætte med en behandlingsgaranti på 4 uger og endda med en socialdemokratisk formand i spidsen, så det kan ikke være politik. Økonomi kan det heller ikke være, for vi budgetterer med det samme beløb til privathospitaler i 2013 som vi har brugt i 2012. Hvorfor er det, I insisterer på at patienterne skal vente længere??? Er det sådan et generelt mål, I har?? Vi har ikke under forhandlingerne fået en eneste forklaring på hvorfor?? Jeg håber for de mange patienter, der kommer til at vente længere, at der i dag kommer en forklaring til dem.

Ærgerligt er det, at vi ikke har fået en krone fra regeringen, men det må vi leve med. Det har dog betydet, at vi har måttet spare 1 % på sundhedsområdet ved hjælp af grønthøstermetoden, så de nu enten må finde besparelser på hospitalerne eller løbe stærkere. Dette års økonomiaftale med Regeringen indeholder derudover et løfte om 2 % ekstra produktivitet på sundhedsområdet. Det vil sige, at vi Region Midtjylland må byde vores personale besparelser endnu engang.

Dertil kommer, at vi har måttet spare ekstra i regionen for at indfri økonomiaftalen med regeringen. Regeringen har lovet 200 mio. kr. ekstra på landsplan til psykiatrien – et løfte som vi selv må indfri af egne midler.

Regionens revisorer har da også i den seneste rapport gjort opmærksom på, at vi siden 2007 har haft et overforbrug på 3,1 mia. kr. Derfor er der ikke noget at sige til, at vi ikke har fedt nok på sidebenene at tære af, når regeringen mod forventning og alle løfter alligevel ikke kommer med en eneste krone til os. Hvis man spoler sig igennem videobåndene fra regionsrådsmøderne i årene tilbage til 2007, vil man kunne høre Venstre bede om handling, hver gang kvartalsrapporterne har vist overskridelser af budgetterne, og man vil samtidig kunne høre den anden side af salen benægte. Havde man lyttet til os dengang, havde situationen været en anden i dag. Bevares, det går bedre, men den rosenrøde beskrivelse af vores økonomi, som vi det sidste års tid har måttet lægge øre til, er ikke så rosenrød i virkeligheden.

Likviditeten har altid været et problem i vores region. Og det er den fortsat, og vi har hidtil lånt os ud af problemet. Men selvom det nu ser bedre ud end ventet, er den nye budgetlov en ny trussel, og derfor skal vi holde et vågent øje. For de positive tendenser er afhængige af forskellige faktorer som at vi får kvalitetsfondsmidlerne til tiden, at vi overfører nok fra det ene år til det andet og ikke mindst at vi **optager lån**. Budgetloven kræver, at vi skal have en gennemsnitsbeholdning på 1000 kr. pr. indbygger hvilket svarer til 1,2 mia. Forventningen i 2012 er at den ender et sted mellem 840 mio. og 1,25 mia. Det siger sig selv, at vi skal være overordentligt påpasselige i 2013.

Udover at vi skal være påpasselige i 2013 og har været det i budgetlægningen, så er der også i budgetforliget gode takter, som kan hjælpe os gennem den stramme økonomi. Her tænker jeg særligt på de 10 kvalitetsmål for dårlig kvalitet koster penge, hvorimod der er penge at hente på god

kvalitet. Ikke penge at hente på den måde, at de kommer dalende, men på den måde, at når vi f.eks. undgår forlængelse af indlæggelser og genindlæggelser, så vi kan lave mere for de samme penge.

Kvalitetsarbejde koster også – ikke i kroner og ører - men i fokuseret indsats, opmærksomhed og målinger. Jeg ved at en stor del af vores medarbejdere hader målinger, men målinger er ikke et kontrolapparat i den forstand. Målinger er en metode til at se, hvor det er, vi kan gøre det bedre og ikke mindst om vores indsats virker, så vi ikke handler i blinde. Den indsats glæder jeg mig meget til at følge, og jeg vil især holde et skarpt øje med om det går ud over aktiviteten. Der har været talt om at ændre fokus fra kvantitet til kvalitet, men vi har ikke råd til at fjerne fokus fra kvantitet – det er et både og, hvis vi skal nå i mål. Dertil kommer, at de bygningsmæssige rammer også er afgørende for at kunne levere en kvalitet der giver gevinst, og så er det jo godt at vi netop har indgået et forlig hvor der ikke bliver pillet ved investeringsplanen, som netop skal sikre både effektivitet og kvalitet. Det er meget store, dyre og vigtige byggerier, vi har igangsat, og det er nødvendigt. Vi er i Venstre overordentligt tilfredse med, at der ikke er pillet ved investeringsplanen. Med disse ord tilslutter Venstres gruppe sig indstillingen.